

[Helga Pedersen.]

det første tager sig af de kunstneriske problemer og det andet ordner resten. På den anden side ser jeg jo klart, at de 9 medlemmer af filmsrådet, der er i dag, altså skal udvides til 7 i filmsrådet og 9 i biografrådet, og det er et problem, som altid kan være en overvejelse værd, hvorvidt det kan være rimeligt at gå til en sådan udvidelse af et sagkyndigt råd.

Af principspørgsmål vedrørende dette lovforslag har jeg så ikke flere, jeg vil fremdrage her. Det omstridte spørgsmål om filmcensuren er jo ikke meget berørt i lovforslaget, og jeg skal ikke komme ind på det. Jeg synes, det må tiltrædes, at problemet gøres til genstand for en bredere undersøgelse. Personlig synes jeg i og for sig, at denne undersøgelse burde foretages af den højtærede minister for kulturelle anliggender, for jeg synes, at slutresultatet må være, at denne institution, hvis den skal bevares, administrativt må henhøre under det ministerium, som i øvrigt behandler biografloven, men det er naturligvis kun et mindre administrativt spørgsmål.

Den højtærede minister sluttede sin fremsættelsestale med en kort vurdering af biograferhvervets øjeblikkelige kår: Mit parti deler den opfattelse, at der ved fastlæggelsen af nye regler bør tages fornødne hensyn til såvel biograferhvervets som filmsproduktionens problemer. De må holdes for øje både ved selve biografloven og ved forlystelsesafgiftsloven, og det må være vor opgave at hjælpe dansk filmsproduktion på passende måde.

Mit parti vil være lydhør over for forslag i denne retning, og jeg skal med disse bemærkninger anbefale det foreliggende lovforslag til en velvillig behandling i udvalget.

Hanne Budtz: De foregående ærede ordførere har hæftet sig ved, at 25 år måske er lovlig lang tid netop for en biograflov at eksistere, og nu har vi også i længere tid hørt om, at der ville fremkomme et forslag til en ny biograflov. På den baggrund må jeg sige, at jeg for mit vedkommende er skuffet over indholdet af det fremsatte lovforslag, for det er jo alt sammen detailændringer. Nogle kan vi synes om, andre kan vi ikke synes om, men de store nye linjer, vi havde håbet på og ventet i det

nye lovforslag på de principielle områder, er der altså ingen af. Nu var det vel at vente, at en socialdemokratisk minister ville fastholde bevillingssystemet, men jeg var ikke på forhånd overbevist om, at den radikale del af regeringen ville have givet tilslutning til dets bevarelse, og der er da også den mulighed, at man kan drøfte det i udvalget og høre, om det virkelig skulle være alvor.

Bevillingssystemet er altså foreslået opretholdt, og det er jo sådan, at bevilling nu i lighed med tidligere skal kunne meddeles enkeltpersoner, kommuner og forskellige andre. Vi er fortsat imod, at biografer drives af kommuner. Det er jo ensbetydende med, at sådanne kommuner fortrænger borgernes mulighed for at udøve et forretningsmæssigt, ganske vist kulturelt betonet, erhverv. Andre heldige bevillingshavere er landsorganisationer. Når man så ser, at det alligevel er en betingelse for at kunne få en bevilling, i alt fald for en enkeltperson, at den pågældende foruden at have de nødvendige kulturelle også har de forretningsmæssige forudsætninger, så kan man efterhånden ikke rigtig se, hvorfor det skulle være umuligt, i hvert fald hvad angår den kulturelle begrundelse, at overlade det hele til private.

Som de foregående ærede ordførere og navnlig det ærede medlem frk. Helga Pedersen har været inde på, var det sådan, at vi ved sidste behandling af venstres og de konservatives forslag til beslutning blev imødegået med henvisning til byggesituationen; i dag er det, som det er sagt, den økonomiske situation.

Når det videre i spørgsmålet om, hvem der kan modtage bevillinger, nævnes, at statens filmcentral skulle kunne meddeles bevilling, vil jeg sige, at det er dog vist ikke rimeligt at lade en sådan statsinstitution yderligere påføre et naturligt privat erhverv denne konkurrence. Jeg har ikke noget imod statens filmcentrals beståen og ej heller filmmuseets. Jeg ser positivt på det, men det var mere rimeligt, at udgifterne budgetteredes på sædvanlig måde.

Der er jo mange mærkelige følger af den offentlige administration af hele dette system. Jeg skal ikke komme ind på det under denne principdebat, men kan dog ikke lade være med at nævne hele det mærkelige sy-